

hans afgang er udskudt i det uvisse. Der er helt overhængende fare for, at den internationale styrke bliver en brik i Berishas spil for at bevare magten.

Krisen i Albanien er politisk. Den skyldes, at en lille klike omkring Berisha har søgt at genoprette et diktatur. En økonomisk katastrofe, der i høj grad skyldes Berisha-klikken, udløste opstanden. Der er mange demokratiske kræfter i Albanien, og det havde været en lykke for landet, om Berisha var blevet afsat. Det er ikke sket, og det vigtigste er nu, så godt det kan lade sig gøre, at hjælpe med til at fremme demokrati i Albanien. Det vil sige at bidrage til, at der holdes frie og retfærdige valg, og at der sikres ægte presse- og ytringsfrihed. Det betyder også, at de borgerråd, oprørerne har etableret, må inddrages på lige fod med andre politiske kræfter i den politiske proces. Men dette er ikke en militær opgave, men en civil og politisk. Mindretallet kan derfor støtte OSCE's bestræbelser i denne retning og foreslår, at OSCE arrangerer rundbordssamtaler mellem alle parter inklusive borgerrådene, eventuelt i udlandet (f.eks. Danmark).

Derimod vender mindretallet sig imod den massive militære indsats, som i alt væsentligt tjener til at afstive Berishas position. Mens de demokratiske kræfter inklusive deres repræsentanter i forsoningsregeringen ønsker borgerrådene anerkendt og inddraget i den politiske proces, er der to, der på det bestemteste afviser dem. Det er Berisha, og det er den italienske chef for de multinationale styrker. Berisha pressede OSCE-mægleren til ikke at forhandle med borgerkomiteerne, og den militære chef har oplyst, at han kun vil tage kontakt med, hvad han selv betegner som de »legitime myndigheder«, dvs. dem, der har fået magten via Berishas svindelvalg.

På den baggrund vil mindretallet stemme imod dansk deltagelse i den multinationale styrke.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.

På baggrund af ministrenes besvarelse af spørgsmål stillet i udvalget finder mindretallet, at det danske mandskab, som ønskes sendt til Albanien, vil komme på en særdeles vanskelig post med en næsten umulig struktur for løsning af opgaven:

De danske soldater og deres befalingsmænd har ikke i væsentlig grad arbejdet sammen med hverken de franske eller de italienske enheder, hvorfor de ikke kan tænkes at have indøvet lignende situationer under fredelige forhold.

Sproget i sig selv vil uvægerligt give problemer. Selv om ministeren bedyrer, at kommandosproget vil være engelsk, siges det i samme åndedrag, at der vil blive tilskrevet en fransktalende dansk oberstløjtnant som forbindelsesofficer samt to fransktalende danske officerer, og at man har aftalt med Frankrig, at de vil sikre indsat et engelsktalende forbindelseshold.

Hele mandatet til fredsoperationen i Albanien ligner i forbløffende grad den situation, der var i Bosnien-Hercegovina, da der blev sendt soldater til sikring af et udelt land, som blev ændret til sikring af »safe havens« med katastrofale følger.

Mindretallet indrømmer, at situationen er anderledes i denne sag, men det er foruroligende, at OSCE og FN helt har lagt deres lod i vægtskålen hos den albanske præsident Berisha, en præsident, der sidder med et parlament, som alle er enige om ikke kom ærligt til magten, tilmed en præsident, som er kendt som den egentlige årsag til opstanden, en præsident, som tror, at han kan stille krav om borgerkomiteernes opløsning og ikke ønsker at samarbejde med, hvad der svarer til hele den sydlige halvdel af landet.

At den internationale styrke skal samarbejde tæt med den albanske regering, giver i denne sammenhæng ingen mening. Hvis OSCE ønsker at bevare sin neutralitet, burde det navnlig i denne sag agere uden for den albanske regerings og præsidents rækkevidde.

Mindretallet er principielt modstander af at sætte danske soldater ind i en fredsoperation uden NATO's ledelse. Dog vil mindretallet gerne være med til rene FN/OSCE-operationer, som denne operation kunne ligne.

Desværre viser svarene fra ministrene, at man har at gøre med en sag, hvor det nemt kan blive opfattet som partisk stillingstagen i Albanien. At kommandostrukturen er sløret, og at dansk bistand, hvis man gav det som humanitær hjælp, sandsynligvis ville hjælpe bedre.

Et *tredje mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse*.